

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

Judecând recursul declarat de Kravcenco Marina, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Mihalachi Antonina împotriva lui Kravcenco Marina privind încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost restituit apelul Marinei Kravcenco ca depus tardiv,

C O N S T A T Ă :

La 27 ianuarie 2014, Mihalachi Antonina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Kravcenco Marina solicitând rezilierea contractului de antrepriză, încasarea de la Kravcenco Marina în beneficiul lui Mihalachi Antonina suma avansului în mărime de 3313 euro și 500 dolari SUA , dobânzii de întârziere în mărime de 195,96 euro și 29,57 dolari SUA conform calculelor BNM (la data de 23.01.2014), încasarea cheltuielilor de judecată și a taxei de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2014, cererea de chemare în judecată s-a admis. S-a încasat de la Kravcenco Marina în beneficiul reclamantei Mihalachi Antonina suma datoriei și a dobânzii de întârziere - 3 508 euro 96 eurocenți și 529 dolari SUA 57 cenți, în valută națională la momentul executării. S-a încasat de la pârâțul Kravcenco Marina în beneficiul reclamantei Mihalachi Antonina cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 2 108 lei 10 bani.

La 01 iunie 2015, Kravcenco Marina a depus cerere de apel preventiv, ulterior a prezentat cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, repunerea în termen de declarare a apelului, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, s-a respins cererea de repunere în termen înaintată de Kravcenco Marina și s-a restituit ca fiind depus în afara termenului legal apelul declarat de către Kravcenco Marina împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 octombrie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, menționând că apelanta a omis termenul de depunere a apelului, iar temeiuri ce ar justifica omiterea întemeiată a termenului de declarare a apelului în speță nu sunt reliefate.

Considerînd ilegală încheierea instanței de apel la 26.02.2016, Kravcenco Marina a înaintat cerere de recurs preliminar iar la 15.04.2016 și 18.04.2016 a înaintat supliment la cererea de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 ca fiind ilegală.

În argumentarea recursului recurenta a invocat că nu a cunoscut despre hotărârea instanței de fond, deoarece ea nu a semnat pe avizul de recepție ce atestă primirea hotărârii contestate, ci a semnat mama ei, care fiind diagnosticată cu o afecțiune psihică nu și-a dat seama de acțiunile ei.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel apelantei Kravcenco Marina, or, aceasta nu a depus cererea de apel în termenul legal de atac și nici nu a prezentat temeiuri ce ar justifica omiterea întemeiată a termenului de declarare a apelului.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizînd circumstanțele speței prin prisma normelor de drept evocate, Colegiul conchide că recurenta nu a demonstrat prin înscrisuri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen. Or, invocarea de către recurentă că nu a depus apel, deoarece nu a primit hotărârea motivată și nu cunoștea motivele

care au servit la adoptarea hotărîrii, nu constituie temei de casare a încheierii recurate.

În acest sens, Colegiul reține că instanța de apel corect a apreciat începutul curgerii termenului de atac cu apel din ziua pronunțării dispozitivului, așa cum prevede art. 362 alin. (1) CPC.

Mai mult ca atât, necomunicarea hotărîrii motivate nu întrerupe curgerea acestui termen, contrar afirmației recurente.

Astfel, pornind de la prevederile normelor de drept evocate supra, Colegiul conchide că începerea curgerii termenului de declarare a apelului nu este legat de momentul aducerii la cunoștință a hotărîrii redactate integral, ci exclusiv acesta începe să curgă de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărîrii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pîrîți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

În acest context, argumentele invocate de Kravcenco Marina nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurentă în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Kravcenco Marina.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Mihalachi Antonina împotriva lui Kravcenco Marina privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea